senecký raj

Mikuláš

Vianoce

Červené stužky

Majstri sveta

ZIMA 2014

Súkromné liečebno-výchovné sanatórium
Diaľničná 1,
903 01 Senec

Čas rýchlo letí a my sme si ani nestihli uvedomiť, že je tu koniec ďalšieho roka. Každý z nás sa možno na chvíľu zastaví a zhodnotí, aké obdobie to pre neho bolo.

Jeseň vystriedala zima a krajinu pokryla biela perina snehu. Všetko odpočíva, len my sme sa znova trošku posnažili, aby sme vám spríjemnili dlhé zimné večery. Viete ako prežívame Vianoce a zimné prázdniny my? Niekto ich strávil so svojou rodinou a iný úplne inak ako si to naplánoval. Zamýšľali sme sa aj nad tým, že Vianoce nie sú len o darčekoch, ale o tom aby sme tento čas strávili so svojimi najbližšími. Pred prázdninami k nám prišiel aj Mikuláš. Čert si so sebou nezobral žiadneho z nás, tak asi nie sme až takí zlí. ☺ Nezabudli sme tvoriť „zamrznuté básničky", pekné výkresy, ale zamysleli sme sa aj nad dôležitými otázkami. Prednáška o drogách v nás zanechala veľký otáznik. Mnohí z nás majú s drogami osobné skúsenosti. Sú drogy dobré, alebo zlé? Budú aj naďalej súčasťou našich životov, alebo strašiakom? Prvý december bol dňom červených stužiek, my sme ich tiež nosili, aby sme vyjadrili spolupatričnosť s ľuďmi chorými na HIV a AIDS a aspoň na diaľku ich podporili v boji s týmito chorobami.

Dúfame že každý z vás si aj v tomto čísle Seneckého raja nájde aspoň niečo, čo ho zaujme. Prajeme vám príjemné chvíle pri jeho čítaní.

Jakub, 9. ročník

OBSAH

Básnici z lavice .....str. 3

Vianoce nie sú len o darčekoch.....str. 4

Vianoce u nás doma.....str.4

Moje zimné prázdniny.....str. 5 - 7

Adventný veniec .....str. 8

Mikuláš .....str. 9

V čo verím ..... str. 10

Kto som? .....str. 11

Príroda našimi očami .....str. 12 - 13

Moja pravda o drogách .....str. 14 - 18

Červené stužky .....str. 19

Majstri štetca .....str. 20

Senecký raj

Školský občasník ZŠ SLVS Senec

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Jakub, 9. roč.

Grafická úprava: Dominik, 7. roč.

Redaktori: žiaci piateho až deviateho ročníka ZŠ SLVS Senec

Básnici z lavice

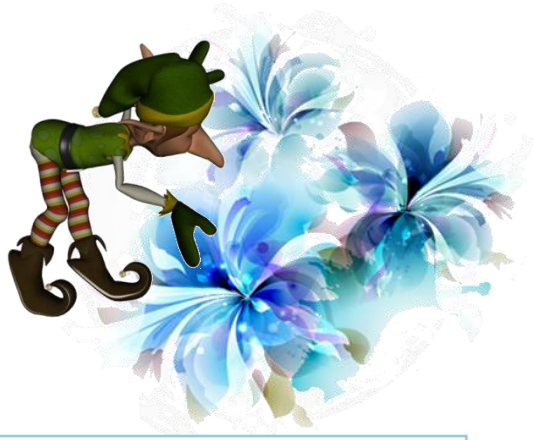

Zima

Na dvore stojí snehuliak,
pri ňom fúka vietor Fujak.
Stromček svieti v izbičke,
v Betleheme pri sviečke,
leží malý Ježiško,
s darčekmi až po nebíčko.
Anjelici za oknom
a Vianoce pred oknom.
Vianočná hviezda na nebi žiari,
nech sa nám kapor varí.
Sniežik vonku padá, padá,
guľovačka je paráda.

Žiaci 5. ročníka

Vianoce

Vianoce sú krásna chvíľa,
fujavica často zíva.
Na okná sadá mráz,
veď Vianoce sú o rok zas.
Rýchlo si ich užívajme,
o nič iné sa nestarajme,
v pokoji ich prežívajme.
Lebo Vianoce sú o pokoji,
len mama vankúše našuchorí,
aby nás Ježiško videl v plnej paráde,
veď Vianoce sú o dobrej nálade!

Patrik, 6. ročník

Iskričky

Vianoce už blízko sú
a nový rok tiež.
Darčeky sú nachystané
a ty to dobre vieš.

Sniežik padá z nebíčka,
svieti žiarivá hviezdička.
Hovorieva mamička,
že raz isto uvidíme anjelička.

Milujem Vianoce,
aj všetky iné sviatky.
Modlitbičky ticho letia,
iskričky lásky v nás svietia.

Stano, 6. ročník

Vianočný zhon

Mamka zasa stromček zdobí
a babka kapra robí.
Sviečky ocko ráta, ráta.
Už ho bolí z toho hlava, rata!
Vonku sniežik padá, padá,
fujavica vločky ráta.
Betlehem je plný sviečok,
mamička zas plná nervov.
Babka nemá koláče!
Dúfajme, že Ježiško nezaplače.

Marko, 6. ročník

Vianoce nie sú len o darčekoch

Veľa ľudí a predovšetkým detí sa pýta, čo dostanú na Vianoce. Ja to vždy neviem, mňa to moc ani nezaujíma čo dostanem. Podľa mňa sú Vianoce vždy skôr o tom, že si celá rodina sadne za jeden stôl a spoločne sa navečeria. Samozrejme, že poviem mame čo by som chcel od Ježiška. Napríklad nejaké topánky, tričko, alebo telefón. Ale nie je to dôležité, lebo všetko čo potrebujem k životu mám. Vianoce sú hlavne o prežití sviatkov s celou rodinou v pokoji a mieri. Viete, veľa spolužiakov a kamarátov ktorých poznám sa ma stále pýta čo dostanem. A myslím si, že stále myslia len na to materiálne čo dostanú pod stromček. Vôbec sa netešia na to, že budú so svojou rodinou doma, budú si rozprávať zážitky, počúvať koledy. Ja sa vždy veľmi teším na Vianoce, lebo sa stretnem so sestrou a bratom po dlhom čase. Študujú v inom meste. Teším sa aj na to, že si niekam pôjdeme celá rodina zalyžovať. Aj v škole keď sa stretneme s kamarátmi budem rozprávať hlavne o atmosfére a oddychu, nie o darčekoch.

Benjamín, 9. ročník

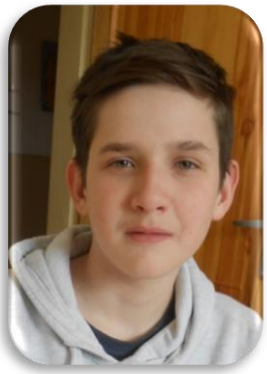

Vianoce u nás doma

Štedrý večer je večerom, kde sa stretne celá rodina. Každý národ ho trávi inak. Napríklad v Amerike sa rozprestrie biely obrus, sviečky a najdôležitejšie, pripraví sa veľa jedla.

Na Slovensku sa Vianoce v každej rodine oslavujú trošku ináč. U nás doma sa každý pred večerou osprchuje, potom sa oblečie do slávnostného oblečenia. Všetci si sadneme k prestretému stolu, pomodlíme sa a poprajeme si nech sa nám darí. Začne sa večerať. Prvé sú oblátky s medom a potom nasledujú ďalšie jedlá. U nás sa jedáva typická ryba, kapor. Ja osobne s ním mám zlé skúsenosti, lebo raz som sa skoro zadusil kostičkou. To sa určite stalo viacerým. Mame sa to isté stalo presne o rok. Takže teraz mám radšej lososa. Niektorí ľudia v tento deň zdobia vianočný stromček. Vlastne celý Štedrý deň sa u nás aj upratuje, varí a pracuje. A to by tento čas mal byť o zábave, radosti a láske a kráse Vianoc. Po večeri krájame jablko a rozpoľujeme orech.

A potom sú na rade darčeky. Ja si pamätám môj najlepší darček. Dostal som ho u mojej babky v Mlynici a bola to obrovská Lego stavebnica. Vtedy som bol strašne šťastný a to som dostal ešte aj hraciu konzolu PS2. Stará dobrá konzola! Ja som sa vlastne mal každé Vianoce dobre. Nie všetci si môžu dopriať všetko čo by chceli. Niektorí to majú v živote ťažšie.

Artiom, 9. ročník

Moje zimné prázdniny

Cez tieto zimné prázdniny som toho zažil mnoho. Začali sa tu v Senci, keď som prišiel k mame.

S mamou som si cez prázdniny rozumel takmer vo všetkom. Na štedrý večer sme si všetci sadli k stolu a začali sme jesť večeru. Samozrejme som si musel ešte pridať, aby som sa aspoň trochu najedol. Potom sme sa celá rodinka presunuli k stromčeku, kde sme si začali rozbaľovať darčeky. Tešil som sa hlavne na to, ako si moji súrodenci rozbaľovali darčeky. Ani si neviete predstaviť, ako veľmi dokáže človeku zmeniť deň jedno malé vysmiate dieťa a nechcem a ani neviem povedať, čo dokážu spraviť tri detské tváričky.

Za pár dní za mnou prišiel otec a vzal si ma k sebe na nejakú časť prázdnin. Keď sme po veľmi dlhej dobe dorazili k otcovi, bol som veľmi unavený. No keď som videl ten krásny pohľad na zrúcaninu hradu, bol som nadšený. Hneď ma prešla moja malátnosť a chytil som druhý dych. Začal som sa vybaľovať a tešil som sa čo bude nasledovať. Od večera som pozeral televíziu, a potom som šiel spať. Na druhý deň sme šli na veľké nákupy do mesta. Po nákupoch sme šli na kávu, a potom domov. Začali sme pripravovať veci na Silvestra. Keď sme toto všetko spravili cítil som, že som hladný, tak sme sa všetci spolu najedli. Po dobrej večeri sme si dali kávu a začali sme si rozprávať zaujímavosti z rodinných kníh. Otec prišiel s nápadom, aby sme šli počúvať hudbu. Chválil sa mi, aký má dobrý program na sťahovanie pesničiek. Keď dorozprával, začali sme počúvať. Úplne som sa odreagoval a po skončení terapie hudbou som bol ako znovuzrodený. Na Silvestra som sa kochal krásnym ohňostrojom.

Tých pár dní prebehlo veľmi rýchlo a znova som sa ocitol v žltej budove na ktorú som sa z časti aj tešil. Áno, ocitol som sa v SLVS.

Juraj, stredná škola.

Rušné mestá, veľa ľudí na uliciach, každodenná starosť ktorá nikdy neprestáva. Raz do roka máme leto spojené s krásnymi slnečnými a niekedy aj upršanými dňami, letné lásky a srdcia otvorené pre ľudí, ktorých máme radi.

Leto nie je jediné pri ktorom majú ľudia radosť z prítomnosti druhých, je to najviac obľúbené obdobie pre deti, kde sa rodina stretne pri jednom stole. Zima. Tu sa začína môj príbeh. Krásne zasnežené ráno, mne sa nechcelo vyjsť z postele ako

každému, kto si mohol dovoliť ležať. Ako nič nové pre mňa, aj keď bol 24. december. Deň utekal veľmi pomaly, ako ostatné dni a ja som bol rád, že môžem byť doma s rodinou na vianočných prázdninách. Keď som sa postavil k oknu, skoro ma vystrelo! Nie z toho, že je sneh, ale z toho aké mám zacapkané okná. Po dlhšom zamyslení som sa konečne presunul do kuchyne. A ešte predtým ako som vošiel som zacítil vôňu ryby, ktorú už päť, alebo šesť rokov nejedávam z dôvodu toho, že sa mi zasekla kostička v krku. V tej chvíli mi doplo, ktorá bije. Nie preto, že tú rybu budem jesť, ale preto že je Štedrý deň. Začudovane som sa presunul z kuchyne do mojej izby a dosť vážne som premýšľal, aj keď ja veľakrát nerozmýšľam. Ale tentokrát sa to stalo. Až keď som sa naozaj zamyslel, tak som zistil, že darčeky mám pre všetkých. Fuj, a mi odľahlo. Mama vošla do izby za mnou a prikázala mi, že sa musím ísť naraňajkovať. Moje raňajky boli biedne, ako každý deň. Nič okrem jogurtu do seba nedám. V tom mi zvonila moja kamarátka a pýtala sa ma, či nejdem von. Radšej ju ani nejdem citovať. Pomaly, ale isto sa blížila moja obľúbená rozprávka, Mrázik. Asi v polovičke som ju vypol a povedal som si, že sa idem prejsť von. No vtom ma stopla mama a darmo som si mohol hovoriť že idem von. Ale malo to svoje čaro.

Hodiny utekali, aj keď nohy nemali, ale už bolo šesť hodín. Sadli sme si ku stolu, ktorý som ešte stihol nachystať ja. Aby sa nepovedalo, keď mama celý deň tancovala pri hrncoch. Večera bola dlhá. Po dobrej polievke sme si dali aj dobré druhé jedlo. Ja som mal Pangasa a rodičia inú rybu. Nič iné pri večeri som nepočul, maximálne to aká je kosť veľká, alebo malá. Po štedrej večeri som sa odšikoval do svojej izby, lebo som musel. Po nejakej chvíľke som počul zvonček a pekne som sa opýtal, či už môžem. Stala sa úžasná vec, prišiel Ježíšek. Moje darčeky a iné zbytočnosti, myslím tým ponožky a slipky.

24. december utiekol ako voda. Moje prázdniny pokračovali ďalej v znamení pohody a lenivosti. A keď sa povedalo: „poď sa učiť!" tak ma seklo a už neodseklo.

Jakub, 9. ročník

Môj odchod na prázdniny do Chrastiniec bol veľmi dlhý a ťažký. V ten deň som mal narodeniny a strávil som ich niekde, kde som nikoho nepoznal. Ale boli takí milí a dali mi k narodkám tortu. Väčšinu času sme strávili vnútri pozeraním telky a zrazu boli Vianoce.

Počas Štedrého dňa sme varili a piekli. Tento deň bol pre mňa najhorším dňom v roku, lebo som ho nestrávil zo svojou rodinou a blízkymi. O chvíľu bola večera a ja som si ledva sadol k stolu. Pri tej večeri mi bolo do plaču. Pozerali sme pri nej Profesionálov, tak som nemohol ani plakať, lebo som sa smial. Ľudia s ktorými som bol, boli veľmi príjemní. Každý deň som si hovoril prečo som to spravil s tou krádežou. Mohol som byť celé sviatky doma. Moje dni po Vianociach boli stále smutné. Keď som si písal

s kamarátmi, tak bolo aspoň niečo pre mňa pozitívne. Silvester bol úplne o ničom. Už o deviatej som spal. Deti ktoré tam boli sa tešili na polnoc aby mohli búchať petardy.

A za pár dní som zasa došiel do SLVS. Keď som sem prišiel a konečne som videl chalanov, tak mi porád slzy vyleteli. Takže toto boli moje sviatky, ktoré neboli ničím zaujímavé. A najhoršie prežité Vianoce ktoré som prežil v prítomnosti cudzích ľudí.

Paľo, stredná škola.

Bol som rád že ma pustili domov. Bol deň Vianoc, ktorý som zažil už šestnástykrát a vždy bol úžasný .

Ráno sa zobudím a už mám úsmev na perách. My máme také pravidlo, že nejeme mäso. Pre mňa je to najhoršie. Každé Vianoce chodievame k babke a dedkovi aby neboli sami. Pred Štedrou večerou chodíme na cintorín. Je tam pokoj a najlepšie je, keď je tam už tma. Sviečky sú rozsvietené, je to úžasné! Môj najkrajší darček bol, ako sa moja dvojročná neter tešila z jej darčekov. Po rozbaľovaní sme šli na polnočnú omšu. Na nový rok som bol doma, bola u nás aj neter s dedkom a babkou. Oni nám spríjemňovali skoro celý večer. Prvý krát sa stalo, že na Silvestra som bol doma celý čas. A bolo to lepšie než s kamarátmi opíjať sa. O polnoci sme púšťali petardy. A vtedy sa zobudila aj neter a šla so mnou zapaľovať prskavky. Dal som si predsavzatie že už nebudem fajčiť, ale budem cvičiť a nebudem tak trápiť rodičov. A od rána som sa to snažil dodržať.

Ondrej, stredná škola

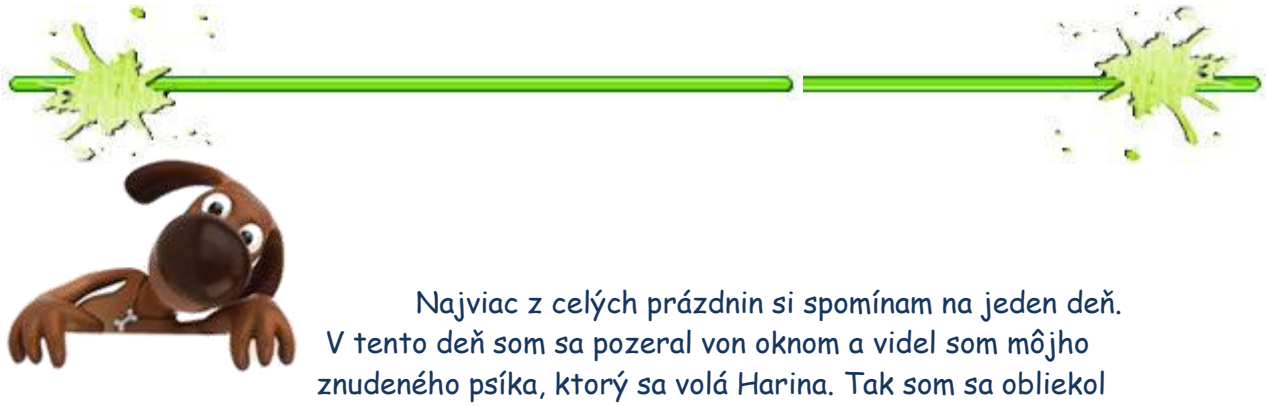

Najviac z celých prázdnin si spomínam na jeden deň. V tento deň som sa pozeral von oknom a videl som môjho znudeného psíka, ktorý sa volá Harina. Tak som sa obliekol a išiel som za ňou. Povedal som maminke, že ju idem vyvenčiť. Harina po ceste zbadala zajaca a začala brechať. Ja som ju držal, aby sa nerozutekala. Zrazu som zistil, že sme sa stratili. Mal som celkom strach, ale Harina ucítila stopu a doviedla nás domov. Mamka sa už bála že sa nevrátim. Dala mi najesť, aj Harine a všetko dobre dopadlo.

Erik, 5. ročník

Adventný veniec

Počas Vianoc mnohé naše príbytky rozvoniavajú nádhernou vôňou ihličia, rozpálených sviečok pripravených na slávnostné zažínanie.

Advent je prvou časťou liturgického roka vymedzenou štyrmi nedeľami pred narodením Ježiša Krista a obdobie duchovnej prípravy na Vianoce. Začiatky Adventu siahajú až do 4. storočia, kedy sa oslavoval určitý počet (2 až 6) adventných nedieľ a až pápež Gregor Veľký stanovil adventný čas na 4 týždne.

Symbolom adventného obdobia je adventný veniec so štyrmi sviecami. Je symbolom víťazstva a kráľovskej dôstojnosti. Aj Biblia hovorí o venci ako o prejave úcty, radosti a víťazstva. Adventný veniec vzdáva hold tomu, kto je očakávaný a prichádza zároveň ako víťaz, kráľ a osloboditeľ. Rozlievajúce sa svetlo z horiacich sviec vyjadruje prichádzajúceho Krista, ktorý rozptyľuje temnotu a strach, pretože on je „Svetlo sveta" (Jn, 8,12).

História adventného venca siaha až do obdobia 1838. Johann Henrich Wichern sa v tom období rozhodol pre opustené deti zo sirotinca „Drsného domu", ktoré boli pod jeho opaterou a na základe neustálych otázok detí o počte dní do Vianoc, vyrobiť drevený veniec s 24 sviečkami. 19 sviečok bolo tenších a predstavovali všedné dni a 4 hrubšie symbolizovali štyri adventné nedele.

Aby sme si aj my užili predvianočnú atmosféru, nezabudnime na takýto milý symbol. Jeho základom je akákoľvek zelená drevina a podľa tradície patrí na vstupné dvere a so štyrmi sviečkami na stôl. Takýto veniec potom môžeme považovať za viac ako ozdobu, pretože zelené vetvičky prevoňajú dom a znamenajú život uprostred spiacej prírody. Aj Wichernov veniec mal priniesť svetelnú radosť opusteným sirotám.

Spracovali žiaci 7. Ročníka

"Vianoce nie sú vôbec večná udalosť, ale jeden kúsok domova, že jeden nesie v niečie srdce." - Freya Stark

"Ten, kto nemá Vianoce v jeho srdci, nikdy ho nenájde pod stromom." - Roy L. Smith

"Najlepšie zo všetkých darov vianočného stromu: prítomnosti šťastnej rodiny zabalenú do seba." - Burton Hillis

Mikuláš

Na Mikuláša sa tešia všetci, ktorí majú radi šiesty december a sladkosti.

Viete kto je Mikuláš? Ak nie, tak ja vám poviem ako vyzerá. Je to chlapík s veľkou bielou bradou, nosí červený plášť, červené tepláky, veľké čierne čižmy, čierny opasok, má veľký pupok a červenú čiapku s brmbolcom. A aby som nezabudol, nosí so sebou sladkosti pre dobré deti. Bojíte sa čerta? Vraj berie zlé deti do pekla! Ale nie, srandujem. Mikuláš nie je taký zlý, aby dovolil vziať zlé deti čertovi. Aj keď niekedy by si to zaslúžili. Nemám pravdu?

K nám do zariadenia tento rok priniesol Mikuláš veľa sladkostí. Neprišiel sám, ale spoločnosť mu robili spoločníci anjel a čert. Asi sme tento rok naozaj poslúchali, lebo čert si so sebou nezobral nikoho z nás. A ani uhlie a cibuľu nám nenadelil namiesto sladkostí. My sme sa každopádne tešili zo sladkostí, ktoré sme dostali za recitovanie básničiek. Ale sme šikovní! ☺

Sebastián, 8. ročník

Čakanie na sladkosti od Mikuláša v škole

V čo verím

Vo viere je sila, ktorá ľuďom dodáva to, že nie sú sami a že sa majú o koho oprieť. Každý verí v niečo iné, niekto v silu kresťanstva a niekto v silu priateľstva.

Ja a vy máme vlastnú vôľu, ktorú môžeme využívať pre svoj prospech, ale aj v svoj neprospech. Osobne verím veciam ktoré vidím a neverím tým, čo počujem. Veriť je široký pojem pre ľudstvo samo, už len kvôli tomu, že každý z nás je odlišný. Moja viera siaha od malička ku kresťanstvu. Prečo? Aj keď na tých omšiach počúvam to, čo som nikdy na vlastné oči nevidel, ale obrazy vedia o tom povedať svoje. Ľudia ktorí boli dávno pred nami na tomto svete verili aj v iných bohov, ktorých uznávali a uctievali. Napríklad boh Slnka. Keby ste sa spýtali ľudí v čo veria, ich odpoveď by možno znela: „Verím v to, v čo veriť chcem." Keby ste sa to spýtali mňa, tak vám odpoviem to isté. Prečo? Lebo každý z nás má spomínanú vôľu, ktorú dostal od najvyššieho. V čo verím? Verím vo všetko. Vo vzduch ktorý dýcham, v lásku ktorú dostávam z každej strany. Keby som neveril, že na ďalší rok vyrastú na jabloniach ďalšie puky a z nich ďalšie plody, tak si neviem predstaviť v čo by som veril. Predstava je predstava a realita je niečo iné. V realite by ste si našli ďalších desať vecí, ktoré by sa vám páčili a ďalšie v ktoré by ste verili. Viem, že veriť je len slovo, ktoré sa neustále píše a hovorí, ale kto to cíti v srdci, tak ten to nemusí ani hovoriť a dokonca ani písať.

Srdce je orgán pre človeka, v ktorom sídli láska. Aspoň to všetci hovoria. Raz bije silnejšie, raz slabšie a niekedy prestane biť navždy. Veríte v život? Tak verte! Verte v ďalší deň ktorý prežijete s vašimi blízkymi a verte ďalším veciam, ktoré sú pre vás podstatné.

Jakub, 9. ročník

Kto som?

Tiež som len obyčajný človek ako ty, len s iným pohľadom na svet, názorom, dušou, srdcom ako ostatní.

Rovnako ako každý v tomto zariadení, aj ja mám, alebo skôr mal som problémy so správaním. Akurát som spravil najväčšiu chybu v živote... Teda zatiaľ. Som si vedomý toho, že tých chýb ešte bude veľa, ale táto ma zatiaľ zmenila natoľko, že viac už nikdy podobné zariadenia nechcem vidieť. Mal som kopec problémov so správaním. Vyrušoval som na hodinách, nadával som učiteľom, šikanoval som, nechodil som do školy (sem-tam). Ale po jednom dni tu som si povedal STOP! Takto to už nebudem robiť. Bola to chyba. Ale stále to nebol neúspech. Rozhodol som sa svoje správanie zmeniť. Veď, išlo mi o rodinu a lásku, priateľku, no rovnako aj kamarátov. V čom tu nastal ten najväčší problém? Že som si uvedomil to, že rodinu si treba vážiť bez ohľadu na to, v akej kaši ste. A uvedomiť si komu škodíte svojím správaním. A snažiť sa pochopiť to, čo vám hovoria rodičia. Samozrejme, nie vždy majú pravdu. Ale to čo pravda je, tak to sa snažte pochopiť. Svet je krásny. Je v ňom kopec radosti, šťastia, lásky. Život je ale taký, aký si ho spravíš ty sám. Hneď prvý deň v zariadení som sa zastavil a pokračovať v tom zlom nemienim. Jeden mesiac na začiatok je dlhá doba bez telefónu, ani možnosti ísť domov na víkend. Pri tom som si to ani neuvedomoval, že je to taká dlhá doba. Najhoršie na tom všetkom je to, že človek si všetko váži až keď to stratí. Preto som svoje správanie zmenil a začal veľmi rozmýšľať čo budem robiť v živote. Ako sa budem správať a či budem rebel.

Preto si aj ty dávaj pozor čo kedy robíš! Ale to je už na tebe, to je tvoj život.

Adam, 9. ročník

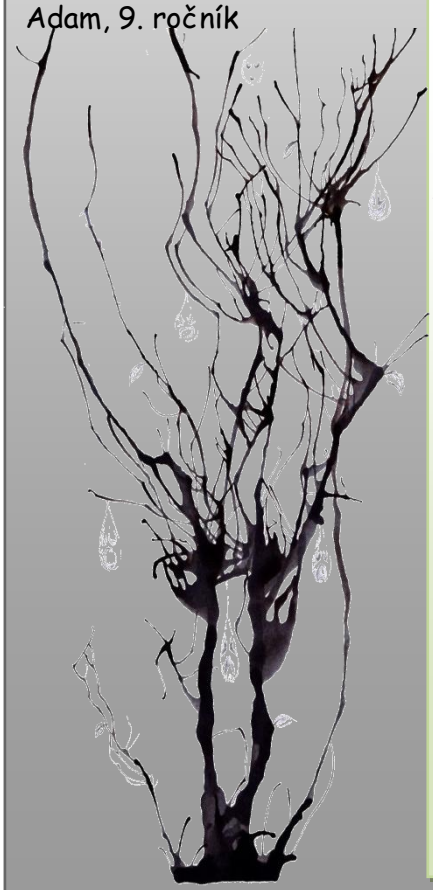

U mňa to začalo tak, keď som mal desať rokov.
Vtedy už vedeli policajti že budem pre nich veľkou zlobou.
Lebo vtedy som už mal v registri zápis,
prepadol som stánok, lebo zo mňa šla závisť.

Potom to pokračovalo, že som prepichoval gumy na aute.
Riešila to kriminálka, lebo chceli vedieť o pravde.
Ale vtedy som sa uvedomil a stopol som sa.
To stopnutie trvalo iba pol roka.

Začal som húliť a nechodiť do školy,
uvedomil som si, že to moju mamu bolí.
Pre mňa už nebola šanca, bolo už neskoro!
Na krku som mal LP a sociálku tak isto.

Už som sa uvedomil a je zo mňa lepší človek.
Nechcem sa už vracať na ten zlý moment.
Toto boli riadky o mojej minulosti,
lebo viem, že už nebudem robiť blbosti.

Nicolas, 8. ročník

Príroda našimi očami

Vychádzam z domu, stojím na lesnej ceste, slnko svieti, vietor rukami hladí vetvy stromov. Cítim vôňu prírody, hríbov a borovíc. Obloha je čistá ako krištáľ. Stojím a pozerám na zelené stromy, ktoré vo mne vzbudzujú dobrú náladu. Mám rád keď počúvam zvuk, ako sa vietor hrá s listami.

Idem po lesnej cestičke k môjmu najobľúbenejšiemu miestu, kde sa nachádza krmítko pre srnky, a tak si sadnem a čakám čo sa bude diať. Pozrel som sa na oblohu, mraky mi pripomínali ako sa malí baránkovia pasú na modrej tráve. Oči mi skĺzli na strom, na ktorom viseli šišky a pripomínali mi ozdoby na vianočnom stromčeku. Po nohách mi lozili mravce. A keď príde ten okamih, že sa prídu srnky najesť, tak si ľahnem do trávy, budem sa na ne pozerať a zrelaxujem. Vôňa miazgy ma uspávala, až som sa ocitol v krajine snov. Snívalo sa mi krásny sen, ako som sa premenil na malé sŕňa a hrám sa s mojou mamou. Zobudil som sa na divný šuchot. Ako som sa chcel posadiť, tak praskla vetvička a srnky sa splašili a utiekli. Tak som si sadol a čakal, kým zase prídu. V tom sa vedľa mňa zjavil ježko a hlasno funel. Dosť som sa zľakol. Mal som vo vrecku jablko, po kúskoch som mu ho dal. Poriadne si na ňom pochutnal.

Ako dojedol sladkú maškrtu zdalo sa mi, že sa usmial a odcupital do svojho obydlia. Keď som išiel domov, počul som prekrásne štebotanie vtáčikov z okolitých stromov počas mojej cesty domov. Po návrate moje spomienky z dnešného dňa z prírody dotvoril krásny západ slnka.

Dominik, 7. ročník

Všetky knihy zožltnú, ale kniha prírody má každý rok nové, nádherné vydania.
H.Ch. Andersen

Svet okolo nás je plný nádherných prírodných javov, nad ktorými zastane rozum a srdce pookreje, ak ich dokážeme vidieť.
A. Einstenin

Príroda

V jeden prekrásny slnečný deň sme sa s rodinou a známymi vybrali do hornatého rakúskeho mesta Gmunden. Je to najkrajšie mesto, ktoré som kedy videl. Sú tam malebné hory a krištáľovo čisté jazerá so zlatistými slnečnými lúčmi dopadajúcimi na hladinu. Je tu úžasne tichá príroda a labutí je tu toľko, že ich ani spočítať nedokážem. Kvôli takejto prírode a tomuto „moru" ľudia ako keby na moment onemeli. Bolo ich tam toľko, ako maku v makovici. Krajinou sa rozliehalo príjemné a upokojujúce ticho.

Všade okolo jazera boli majestátne hory, ktoré ho chránili. Pozeral som na ne a rozmýšľal som, ako to vyzerá pod hustou zeleňou pokrývajúcou kopce. Veľkolepý výhľad na hory ma tak zaslepil, že som tam musel ísť. Po dvoch hodinách cesty sme boli takmer hore. Príroda a divá zver bola taká pokojná ako aj my. Vychutnávali sme si zeleň, sviežu vôňu a relaxovali sme. Pozrel som sa na hodiny, čas tak rýchlo letel. Očarený prírodou sme konečne dorazili na úplný vrch hory. Uvidel som ohromujúci výhľad na celé mesto, mólo a obrovské jazero, ktoré bolo také veľké, že ani z hora som nevidel na jeho okraj.

Dúfam, že sa tam ešte párkrát vrátim a vychutnám si ten pohľad znova.

Kristijan, 7. ročník

Ak pochopíš krásu prírody, nemôžeš zablúdiť.
Cicero

Prírodu si možno podriadiť len tak, že sa budeš správať podľa nej.
F. Bacon

Pokiaľ žiješ v súlade s prírodou, nikdy nebudeš chudobný, pokiaľ žiješ podľa mienky ľudí, nikdy nebudeš bohatý.
Seneca

O drogách sme sa toho už napočúvali veľmi veľa. Sme vo veku kedy mnohí z nás experimentujú, možno sa iba nechcú odlišovať od ľudí v partii, alebo drogy naopak odsudzujeme. V mnohých prednáškach sme sa nič nové nedozvedeli, dokonca máme pocit že mnohokrát by sme radšej mohli prednášať my, ale táto bola celkom zaujímavá. Čo sme si z nej odniesli a čo nové nám do života dala si môžete prečítať v nasledujúcich príspevkoch.

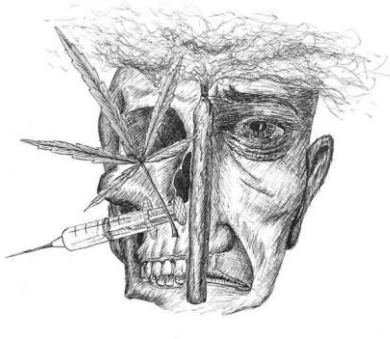

Moja pravda o drogách

Ahojte, veľmi rád vám napíšem môj názor na drogy. Všetci hovoria, že medzi ľahkú drogu patria cigarety, alkohol, tabletky a iné veci. Je to pravda, ale uvažovali ste niekedy nad tým? Veď keď sú aj to drogy, prečo to zákon nezakáže predávať? Jednoducho preto, aby sa na tom zarábalo.

Ja sám mám s drogami skúsenosti, ale skúsil som len marihuanu a ešte nejaké ľahké drogy. Môj bratranec húli už štyri roky, ale pýtal som sa ho, v čom mu to pomáha. On mi odpovedal že v tom, aby bol veselý, aby mu bolo dobre a bol šťastný. Hej, a ja mu hovorím: „Ukáž, tak aj ja si dám jedného." Zažil som naozaj takú náladu, ako sa patrí! Vtedy som si dal prvýkrát, ale nemusel som to mať stále. Dal som si sem-tam a to len s kamarátmi. Teraz už nehúlim, nie je na to ani čas. Fajčiť cigarety, to fajčím, pijem iba na Silvestra. Aj to iba likér.

Teraz som v ústave a nedávno sme mali prednášku o drogách. Moc ma zaujala, počul som o nich dosť. Ale viete čo? Polovičku z toho čo tam odznelo som nevedel, mnoho z toho neskúsil a ani neskúsim. Pretože keď vidím kamarátov akí sú, keď potrebujú dávku a predali by preto aj vlastný dom, tak to je smutné. Tá prednáška mi dala moc preto, lebo som napríklad nevedel o tom, že droga ostáva po požití celý čas v tuku človeka. A ešte ma zaujal aj príbeh prednášajúceho o jeho kamarátovi ktorý sa zabil kvôli LSD. Tak nakoniec mojej pravdy o drogách vás chcem pozdraviť a popriať vám len to dobré v živote.

„Ukáž, tak aj ja si dám jedného." Zažil som naozaj takú náladu, ako sa patrí!

Sebastián, 8. ročník

S drogami nemám skúsenosť, nelákajú ma. Nepotrebujem si život pokašľať viac ako ho mám. Veľa toho o drogách neviem, ale viem, že človeka nikdy neurobia šťastným. Keď chlapci rozprávajú o drogách nezaujíma ma to. Cigarety som vyskúšal,

chutili mi, ale k životu ich nepotrebujem. Ak sú drogy sladkosti, tak tie mám rád, na nich som závislý. Keď počúvam prednášky o drogách, tak sa čudujem ako si môže niekto to svinstvo pichať. Keďže je pre mňa táto téma taká cudzia, neviem ani čo viac o nej písať.

Dominik, 7. ročník

Prednáška Pravda o drogách bola dobrá. Boli tam spomínané snáď všetky drogy. Spomenula sa aj droga, ktorú som bral aj ja jeden rok. Marihuana. Bolo o nej všetko povedané a skoro všetko bola aj pravda. Ja som ju bral preto, lebo som sa s ňou dobre bavil, bol to dobrý pocit keď som bol sfajčený. Nebral som ju preto, že by som bol závislý, ale preto, že som sa potom zabával. Istý čas som prestal húliť, lebo som sa sfajčil až tak, že som sa povracal v autobuse a kamaráti sa na tom dobre bavili. Vtedy som pochopil že na to míňam veľa peňazí a každým dňom, týždňom som potreboval viac aby mi to účinkovalo. Na prednáške sa hovorilo aj o stupnici nad ktorou som sa zamyslel. Záujmy, nálada a to, že keď sa nedostavia potrebné účinky človek siaha po silnejšej droge. Ale to by som neurobil, lebo v tomto mám zásady.

Ešte pred fajčením marihuany som pil alkohol. Zvykli sme s kamarátmi piť každý piatok, raz sa stalo že som skončil s otravou alkoholom. Od tejto skúsenosti som nepil, možno aj preto som siahol po marihuane. Nezabával som sa s kamošmi, keď oni boli opití. Ja som bol jediný triezvy. Ponúkli mi Marihuanu a už to bolo. Odvtedy som húlil. Keď som sa dostal do zariadenia tak som prestal a teraz som so sebou spokojný.

Nicolas, 8. ročník

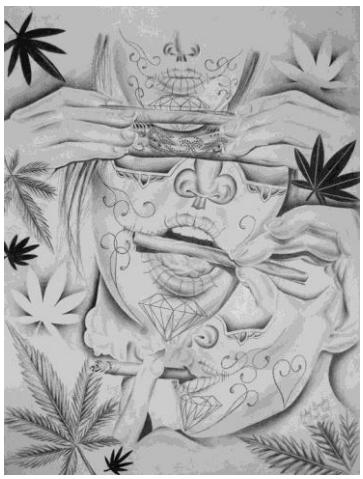

Prednáška sa mi páčila, podľa mňa to bolo fajn. Je dobré keď chodia po školách a hovoria deťom o tom, že by sme sa im mali vyhýbať, čo všetko spôsobujú a aký majú na nás vplyv. Veľa mladých ľudí má s užívaním drog problémy, hlavne s cigaretami a alkoholom a potom aj s tými nelegálnymi, hlavne s marihuanou. Ja osobne som nebral žiadne drogy, ani tú ľahkú, ani tú ťažkú. Ani sa nechystám začať ich užívať, podľa mňa to robí človeku zle na celé telo. Videl som už aj veľa ľudí, aj deciek vonku ako boli pod vplyvom alkoholu, alebo zhúlení. Aj moji kamaráti si to niektorí dávajú. Ja chodím od nich radšej preč, aby som nemal problémy. Za drogy sa chodí už aj do basy. Páčilo sa mi na prednáške hlavne stupnica, alebo panáčik ktorý mal ukazovať čo s človekom robí užívanie drog.

Lukáš, 8. ročník

Prednáška Pravda o drogách sa mi páčila, lebo si myslím, že takto pomáhate druhým aby zistili pravdu čo to drogy naozaj sú, aby si nemysleli že si dajú drogu a budú sa mať dobre, budú mať stále dobrú náladu, všetko na háku. Ale aby zistili, že to čo im zlepšuje náladu, ich vlastne môže dostať psychicky na dno a dokonca aj do hrobu.

Mám kamaráta, čo berie piko a fajčí trávu. Vždy si niečo z toho dá je šťastný, smeje sa, repuje ako sa dá, je srandovný. No len keď mu droga prestane účinkovať, tak sa začne triasť a mať nervy. A vtedy zháňa peniaze, alebo okráda ľudí po celom okolí, žobre aby si zohnal na ďalšiu dávku. Veľakrát som ho videl ako zničil vo výťahu žiarovku, aby si cez ňu pripálil drogu. Ja som sa ho veľakrát pýtal či mu to chutí, či ho to baví, ale on stále hovoril že na jednej strane je to dobré, že má dobrú náladu a na druhej strane je to veľmi zlé. Veľakrát má zo seba nervy, plače, nevládze žiť a veľakrát ma prosí aby som mu pomohol z drogového pekla von. Ale jemu sa podľa mňa už nedá pomôcť. Keď mu hovorím aby na to všetko kašlal, alebo tak. Niekedy vydrží jeden deň, ale potom si dá zas.

Môj osobný názor je, že drogy sú zlé. O tom svedčí aj život môjho kamaráta. Mne sa hnusia.

★★★★★★★★★★

Je lepšie zhoriet', než vyhasnút'.
Kurt Cobain

★★★★★★★★★★

Timotej, 8. ročník

Nikdy som drogy nebral a ani nebudem, lebo viem, že je to zlé. K marihuane som nikdy nemal vzťah. Tí ľudia ktorí fajčia marihuanu, tak tých nechápem. Chutí im to? Majú z toho pôžitok?

Stačilo mi keď som počul pána, ktorý nám prednášal o drogách. Nedávno som pozeral správy v televízii a počul som, že by mali schváliť legálne užívanie nejakého množstva marihuany. Je to asi nezastaviteľné. Čítam si leták ktorý sme dostali. Prišiel som na stranu kde je písané o extáze. Tiež som o tom počul, mám na to taký istý názor, ako aj na iné drogy. Zle, zle, zle! Ak sa zastavím pri cigaretách a alkohole, tak na tieto dve legálne drogy mám trochu iný názor. Ale samozrejme, sú tiež zlé. Alkohol mi nikdy nechutil, okrem piva. Cigarety fajčím, ale viem, že to nie je dobré. Zvykol som si a snažím sa odvyknúť od nich. Ak to mám zhrnúť, drogy sú podľa môjho názoru zlé, ale samozrejme že sú ľudia, ktorí majú opačný názor. Mal som

kamarátov, ktorí v sebe mali THC a iné, ale ich sa už nepokúšam odhovárať, lebo to už asi nemá zmysel, aj keď ich mám rád.

Slovensko je malé, ale je to toľko druhov prístupných drog, že by sa určite ušlo každému. Ja drogy určite nikdy brať nebudem.

Benjamín, 9. ročník

Keď som mal jedenásť rokov prvýkrát som skúsil marihuanu. Bolo to v pohode. Tak som si povedal, prečo by som si nemal dať ešte raz? A tak som začal húliť. Keď som nemal peniaze, tak som ich kradol od rodičov, alebo som díloval.

Keď som videl kamaráta ktorý „fúkal" (užíval pervitín) a zbil svoju frajerku do krvi kvôli peniazom, povedal som si dosť. Ten kamarát vôbec nevedel o sebe. Keď som mu druhé ráno povedal čo urobil, tak sa mi pozrel do očí a povedal, že už nikdy viac. Ale keďže bol závislý, tak sa toho nevedel zbaviť. Rodičia ho vyhodili z domu, frajerka mu dala kopačky, prespával u kamarátov. Raz došiel ku mne spať. Práve sme oslavovali, rodičov som nemal doma. Pili sme a potom vytiahol nejaké vrecúško s práškom a šňupol si ho. Ponúkal ho aj ostatným. Chytil som nervy a vyhodil som ho.

Mesiac som o ňom nič nevedel. Potom sme ho našli skúreného na moste. Chcel skočiť, ale chytili sme ho. O mesiac ho našla mama podrezaného. A ja môžem ďakovať Bohu, že som s tým nezačal tiež.

Jakub, 9. ročník

Myslím, že všetko čo odznelo na prednáške bola pravda. Drogy sú jedným veľkým problémom tohto sveta. Ničia kopec životov a mnohí si myslia, že to vyrieši ich problémy. Pri tom je pravda úplne iná.

> *Drogy sú stávkou s vašou mysľou.*
> *Jim Morrison*

Žiadna droga nevyrieši problémy. Práveže kopec z nich spôsobí. Často život úplne zruinuje, rozvráti vzťah s rodinou, s priateľmi alebo s priateľkou. Strašne veľa ľudí, hlavne detí ani len netuší, čo to robí s ich telom. Na internete je kopec príspevkov od ľudí, ktorí mali niečo s drogami a teraz to všetko ľutujú. Ja sám mám skúsenosti s alkoholom a cigaretami. Ale nič viac nechcem skúšať. Nech sú drogy akékoľvek, rozhodne ich pre dobrý pocit skúšať nejdem. Je aj iné riešenie a lepšie, ako smútok a nudu zmeniť na nadšenie. Len

treba nájsť tých správnych kamarátov a zabávať sa inak. Ani si neuvedomujete čo strácate a koľko na drogách prerobíte. A rozhodne si na drogy navyknete pri ich užívaní tak, že nedokážete prestať. Je to len na vás, či budete drogovať, alebo s tým prestanete. Povedzme: „Stop drogám!"

Spoločne sa všetko zachrániť nedá, lebo sto ľudí sa bude pokúšať s tým prestať a ďalšie množstvo bude začínať a drogovať. Každý si musí vybrať svoju vlastnú cestu.

Adam, 9. ročník

Všetci ľudia hovoria, že drogy a osoby ktoré tie drogy užívajú sú zlí. Na ulici ukazujú na nich prstom a pri tom ich ani nepoznajú. Aj tí, ktorí drogy berú môžu byť bohatí, vyspelí a mať dobré vzdelanie ako ten, čo odsudzuje a smeje sa na ňom.

Poznám veľa závislých a aj napriek tomu majú relatívne normálny život. Sú to dobrí ľudia. Vedia pomôcť iným, dá sa s nimi normálne porozprávať. Možno lepšie ako s tým, ktorý drogy nikdy nebral.

V meste kde žijem sa všetci takýmto ľudom posmievajú a ponižujú ich a pri tom nemajú dokončenú ani základnú školu a kopú kanály. Nepoznajú ich život, nevedia príčinu prečo ten človek s drogami začal. Napríklad ja si s takýmito ľuďmi rozumiem. Neschovávajú sa za svoje problémy, vyjadria sa ku všetkému čo sa im nepáči, neboja sa povedať pravdu.

Mali by sme sa všetci zamyslieť a pomôcť im a nie sa im posmievať, nadávať a odsudzovať ich. Z drogového šialenstva je cesta ťažká a častokrát má iba jeden smer. A tým je prázdno, smrť. Veľká vďaka a obdiv patrí všetkým, ktorí sa snažia pomáhať drogovo závislým ľuďom a robiť osvetu všetkým, ktorí nevedia, čo sú drogy.

Kristijan, 7. ročník

Na prednáške v škole

Červené stužky

1. decembra si svet pripomínal Svetový deň boja proti AIDS. Jeho symbolom je červená stužka. Počas tohto dňa sa rozdávajú symbolické červené stužky, ktorými ľudia vyjadrujú svoju spolupatričnosť s ľuďmi žijúcimi s vírusom HIV alebo ochorením AIDS. V tento deň sa už od roku 1988 aktivisti na celom svete snažia rôznymi podujatiami zvýšiť povedomie o nebezpečenstve prenosu nevyliečiteľnej choroby a možnostiach prevencie.

HIV je vírus, ktorý spôsobuje chorobu známu ako AIDS. Týmto vírusom sa môže nakaziť každý a to nechráneným pohlavným stykom s infikovanou osobou alebo použitím infikovaných injekčných ihiel. Odhaduje sa, že na svete je vírusom HIV nakazených viac ako 13 miliónov ľudí. Telo má imunitný systém, ktorý zabezpečuje jeho ochranu proti infekcii. Keď sa však dostane do tela vírus HIV (Human Immunodeficiency Virus), napáda práve bunky imunitného systému organizmu. HIV v bunkách imunitného systému zostáva a môže tam driemať celé roky. Doteraz sa nenašiel spôsob, ako ho v ľudskom tele zničiť. Prítomnosť vírusu HIV odhalí krvná skúška. Byť HIV pozitívny ešte neznamená, že dotyčná osoba musí ochorieť na AIDS. Niektorí HIV pozitívni ľudia sa môžu dlhé roky cítiť dobre a aj dobre vyzerať. Pre ostatných sú však nákazliví a zostanú nimi až do konca života. Keď je HIV aktívny, infikované bunky v imunitnom systéme odumrú, vírus sa vylúči do krvi a infikuje ostatné bunky. Oslabením imunitného systému človek stráca hmotnosť, ľahko sa unaví a stáva sa citlivejším na všetky druhy infekcií, ako sú kožné choroby, vredy, afty a hnačky. Nakoniec sa vyvinú vážne problémy, ako herpes, tuberkulóza a rakovina. Ak niekto takto ochorie, hovorí sa, že trpí syndrómom získanej imunitnej nedostatočnosti čiže AIDS (Acquired Immune Deficiency Syndrome). Keď niekto dosiahne toto konečné štádium choroby, zvyčajne do roka alebo dvoch zomrie na niektorú infekčnú chorobu.

Spracovali žiaci 9. Ročníka

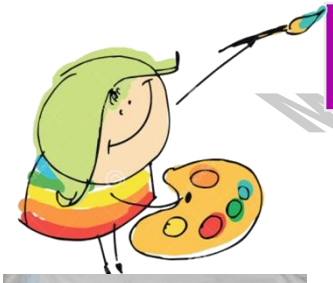

Majstri štetca

Zima je veľmi inšpiratívne obdobie, a tak sme ani teraz nelenili, ale tvorili. Farbičky sa nám na výkresoch menili na malé umelecké dielka. Dúfame, že aj vám sa budú páčiť aspoň tak, ako nám. Okrem toho sme sa zúčastnili aj súťaže, ktorú organizovala galéria Labyrint v Senci. Filipovi blahoželáme k získaniu čestného uznania a sme hrdí, že naše práce si v galérii mohlo pozrieť veľa návštevníkov Senca. Tešíme sa na ďalší ročník.